

Robert Cieślak – profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Warszawskiego, literaturoznawca, kulturoznawca, medioznawca i dziennikarz. Jego zainteresowania badawcze to: poezja polska XX wieku, pogranicza i korespondencje sztuk, historia i teoria teatru, przemiany mediów oraz ich społeczne i kulturowe oddziaływanie. Uprawia krytykę literacką i teatralną. Ostatnio opublikował: *Teatr Anny Augustynowicz* (2011), *Widzenie Różewicza* (2013), *Poezję jako poznanie. Studia z poetyki oglądu* (2013) oraz *Teatr – miejsce uwodzenia* (red., 2010), *Teatr wśród mód* (red., 2011), *Instrumentarium teatru. Brzmienia sceny* (red., 2012), *Teatr w kryzysie* (red., 2013), *Muzyczność, wizualność, performatywność. Studia z pogranicza muzyki, filmu i teatru* (red., 2013).

Janusz Degler – profesor emerytowany Uniwersytetu Wrocławskiego i wrocławskiej filii Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. L. Solskiego w Krakowie, teatrolog, historyk literatury, edytor. W latach 1976–2008 kierownik Zakładu Teorii Kultury i Sztuk Widowiskowych; przewodniczący Rady Naukowej i Rady Kuratorów Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (1990–2005); redaktor naczelny wydawnictwa Wiedza o Kulturze (1989–1999); członek Komitetu Nauk o Sztuce PAN (od 1990) i Komitetu Nauk o Kulturze PAN (2004–2012). Od 1989 roku przewodniczący Komitetu Redakcyjnego *Dzieł zebranych* S.I. Witkiewicza; redaktor serii „Myśl teatralna w Polsce w XX wieku” (1989–1999) i „Dramat – Teatr” (od 2000); członek Rady Redakcyjnej „Dialogu” i „Teatru”; stały współpracownik „Pamiętnika Teatralnego”; członek Polskiego PEN Clubu. Promotor doktoratów honoris causa Jerzego Grotowskiego, Tymona Terleckiego i Jana Nowaka-Jeziorańskiego. Autor około 200 rozpraw, artykułów i recenzji oraz książek, m.in.: *Witkacy w teatrze międzywojennym* (1973), *Wprowadzenie do nauki o teatrze*, t. 1-3 (1974–1978), *Teatr w Jeleniej Górze. Materiały do historii sceny jeleniogórskiej w latach 1945–1985* (1985), *Problemy teorii dramatu i teatru* (1988, II wyd. 2003), *Witkacego portret wielokrotny* (2009) oraz edycji pism Witkacego: *Bez kompromisu. Pisma krytyczne i publicystyczne* (1976), *Czysta Forma w teatrze* (1977, II wyd. 1985), *Nienasylenie* (1992; wspólnie z L. Sokołem), *„Teatr” i inne pisma o teatrze* (1995), *Nowe formy w malarstwie i wynikające stąd nieporozumienia. Szkice estetyczne* (2002; wspólnie z L. Sokołem), *Dramaty I* (1996), *Dramaty II* (1998), *Dramaty III* (2004), *„O Czystej Formie” i inne pisma o sztuce* (2003), *Listy do żony* (1923–1927) (2005), *Listy do żony* (1928–1931) (2007), *Listy do żony* (1932–1935) (2010), *Listy do żony* (1936–1939) (2012). Opracował i wydał pisma Jerzego Grotowskiego, Tymona Terleckiego, Konstantego Puzyny, Zbigniewa Raszewskiego i Anny Micińskiej. Laureat nagrody miesięcznika „Odra” (2005) i „Nowych Książek” (2009), nagrody Prezesa Rady Ministrów (2012) oraz Nagrody Edytorskiej Polskiego PEN Clubu im. Juliusza Żuławskiego (2014).

Werner Faulstich – prof. dr hab., ur. w 1946, były dyrektor Instytutu Medioznawstwa Stosowanego (Institut für Angewandte Medienforschung, IfAM), kulturoznawstwa na uniwersytecie w Lüneburgu (Niemcy). Ukończył germanistykę, anglistykę, filozofię i teologię we Frankfurcie nad Menem. W 1973 roku obronił doktorat na temat problematyki bestsellera, a następnie został asystentem na uniwersytecie w Tybindze, habilitację z medioznawstwa i filologii angielskiej uzyskał w 1981 roku, w latach 1985–1987 otrzymał ponadplanową profesurę (außerplanmäßige Professur) na uniwersytetach w Bambergu i Siegen. Od 1988 roku był docentem prywatnym (Privatdozent), w latach 1989–2012 kierował instytutem medioznawstwa w Lüneburgu (IfAM). Wygłosił liczne wykłady na uniwersytetach niemieckich i zagranicznych, był profesorem wizytującym w Zurychu i Las Vegas. Jest autorem setek publikacji książkowych i czasopiśmienniczych.

Irena Górska – doktor, adiunkt Zakładu Estetyki Literackiej w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zajmuje się teorią literatury, szczególnie teorią dramatu oraz szeroko pojętą estetyką współczesną. Autorka książek: *Dramat jako filozofia dramatu na przykładzie twórczości Tadeusza Różewicza* (Poznań 2004), *Literatura na próbę. Między literaturą a komentarzem: Różewicz – Witkacy – Kantor* (Poznań 2013), a także licznych artykułów poświęconych dramaturgii współczesnej oraz relacjom literatury i komentarza. Od 2002 roku jest sekretarzem redakcji „Przestrzeni Teorii”.

Marek Kasprzyk – tłumacz i podróżnik, ur. w Oberhausen. Studiował germanistykę (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Ruhr-Universität Bochum) i teologię (Ruhr-Universität Bochum). Tłumaczył m.in. prace R. Wagnera, *Dramaturgia opery. Wybór pism z lat 1871–1879*, wybór, opracowanie i posłowie do wydania niemieckiego E. Voss, przekład M. Kasprzyk, wstęp K. Kozłowski, opracowanie wydania polskiego A. Igielska i K. Kozłowski, Gdańsk 2009 („Theatroteka. Źródła i materiały do historii teatru”, t. 15) oraz W. Faulsticha, *Muzyka i medium*, przeł. M. Kasprzyk, „Images. International Journal of European Film, Performing Arts and Audiovisual Communication” 2009–2010, t. 7: *Dancing Muses*, ed. by K. Kozłowski, nr 13-14. Mieszka w Polsce i w Niemczech.

Krzysztof Kozłowski – filmoznawca i teatrolog. Zatrudniony w Katedrze Filmu, Telewizji i Nowych Mediów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Zajmuje się estetyką i teorią filmu, historią kina amerykańskiego i niemieckiego, historią teatru europejskiego od XVI do XIX wieku, dramatologią (ze szczególnym uwzględnieniem twórczości Williama Szekspira), powinowactwami sztuk i operą (opera niemiecka), muzyką filmową, historią i teorią mediów. Jest autorem i redaktorem licznych publikacji. Do najważniejszych z nich należą: *Teatr i religia sztuki. „Parsifal” Richarda Wagnera* (Poznań 2004), *Opera i dramat muzyczny. Szkice* (Poznań 2006), *Kubrick’s „Barry Lyndon”* (Poznań 2007), Richard Wagner, *Dramaturgia opery. Wybór pism z lat 1871–1879*, wstęp i red.

nauk. razem z Anną Igielską (Gdańsk 2009), *Szekspir. Teoria lancasterska – domysły i fakty*, red. nauk. razem z Tomaszem Kowalskim (Warszawa 2012), *Stanley Kubrick. Filmowa polifonia sztuk* (Warszawa 2013).

Anna Krajewska – profesor zwyczajny dr hab., kierownik Zakładu Estetyki Literackiej Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Literaturoznawca, zajmuje się teorią i metodologią dramatu, swe zainteresowania kieruje także ku obszarom estetyki – zwłaszcza XX i XXI wieku. Autorka licznych prac poświęconych teorii i estetyce współczesnego dramatu, w tym książek: *Komedia polska dwudziestolecia międzywojennego. Tradycjonaliści i nowatorzy* (Wrocław 1989 – wyd. I, Poznań 2004 – wyd. II), *Dramat i teatr absurdu w Polsce* (Poznań 1996), *Dramat współczesny. Teoria i interpretacja* (Poznań 2005), *Dramatyczna teoria literatury* (Poznań 2009). Redaktor naczelna czasopisma teoretycznoliterackiego „Przestrzenie Teorii”.

Michał Kruszelnicki – doktor filozofii (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu), absolwent polonistyki (Uniwersytet Wrocławski). Adiunkt Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu. Autor książek: *Oblicza strachu* (Toruń 2003, 2010), *Tradycja kulturowo-literacka i symbolika w „Mistrzu i Małgorzacie” Michaila Bułhakowa* (Toruń 2004), *Drogi francuskiej heterologii* (Wrocław 2008), *Studia z posthumanistycznej filozofii podmiotu* (red., Wrocław–Warszawa 2008), *Nietzsche i romantyzm* (red., Wrocław 2013) oraz wielu artykułów z zakresu współczesnej filozofii francuskiej, filozofii edukacji, literaturoznawstwa i problemów kultury popularnej.

Hanna Marciniak – tłumaczka, doktorantka w Instytucie Literatury Czeskiej i Komparatystyki Uniwersytetu Karola w Pradze. Przygotowuje pracę doktorską poświęconą przemianom dyskursu autobiograficznego w postawangardowej literaturze polskiej i czeskiej. Publikowała m.in. w takich czasopismach, jak: „Teksty Drugie”, „Słowo a sens”, „Wielogłos”, „Pamiętnik Literacki”, „Revue labirynt”. Autorka książki *Inwencje i repetycje. Formy doświadczenia poetyckiego w twórczości Juliana Przybosa* (2009). Laureatka grantów FNP, Visegrad Fund i Uniwersytetu Karola. W latach 2012–2014 brała udział w projekcie grantowym „Awangarda Europy Środkowej i Wschodniej” NPRH.

Arent van Nieukerken – doktor habilitowany, ur. w 1957 roku; zagraniczny członek PAN. Wykłada literaturę polską i słowiańską na Uniwersytecie Amsterdamskim. Autor książek *Ironiczny konceptyzm – nowoczesna polska poezja metafizyczna w kontekście anglosaskiego modernizmu* (1998) oraz *Perspektywiczność sacrum. Szkice o Norwidowskim romantyzmie* (2007).

Ryszard K. Przybylski – profesor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zajmuje się historią i teorią literatury oraz teorią sztuki; publikuje w tym zakresie.

Agnieszka Rosales Rodriguez – adiunkt Zakładu Historii Sztuki i Kultury Nowoczesnej w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się malarstwem i krytyką, głównie XVIII i XIX wieku, prowadzi badania w zakresie recepcji dawnej sztuki w kulturze nowoczesnej.

Andrzej Skrendo – profesor Uniwersytetu Szczecińskiego, historyk i teoretyk literatury, krytyk literacki. Wydał: *Tadeusz Różewicz i granice literatury. Poetyka i etyka transgresji* (Kraków 2002), *Poezja modernizmu. Interpretacje* (Kraków 2005), *Przedem Różewicz* (Warszawa 2012), *Falowanie nowoczesności. Szkice krytyczne* (Szczecin 2013). Redaktor „Pamiętnika Literackiego”. Niegdyś dziennikarz TVP 1, II Programu Polskiego Radia, Polskiego Radia Szczecin. Obecnie kierownik Zakładu Mediów i Komunikowania w Instytucie Polonistyki i Kulturoznawstwa Uniwersytetu Szczecińskiego.

Agata Stankowska – doktor habilitowany, profesor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, historyk i teoretyk literatury, pracuje w Zakładzie Literatury i Kultury Nowoczesnej w Instytucie Filologii Polskiej UAM. Autorka książek: *Kształt wyobraźni. Z dziejów sporu o „wizję” i „równanie”* (Kraków 1998), *Poezji nie pisze się bezkarnie. Z teorii i historii tropu poetyckiego* (Poznań 2007), *„żeby nie widzieć oczu zapatrzonych w nic”. O twórczości Czesława Miłosza* (Poznań 2013) oraz *„Wizja przeciw równaniu”. Wokół popaździernikowego sporu o wyobraźnię twórczą* (Poznań 2013)

Ricarda Strobel – doktor, Leuphana Universität Lüneburg; profesura zastępcza w latach 2007–2008 w Zentrum für interdisziplinäre Medienwissenschaft (ZiM) der Universität Göttingen. Zajmuje się problematyką bestsellerów, filmem, telewizją, komiksem i zagadnieniem gwiazd. Opublikowała m.in. *Herbert Reinecker* (1992), *Film- und Kinokultur in Lüneburg* (red., 1993), *Die deutschen Fernsehstars*, 4 tomy (wraz z Wernerem Faulstichem, 1998), *Deutschunterricht empirisch* (red., wraz z Jörnem Stückrathem, 2005), liczne artykuły w *Kulturgeschichte des 20. Jahrhunderts* (2002–2009), *Film transnational und transkulturell. Europäische und amerikanische Perspektiven* (red., wraz z Andreasem Jahin-Sudmannem, 2009).

Wojciech Sztaba – urodzony w 1948 roku, historyk i krytyk sztuki (studia i doktorat na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie), wykładał na uczelniach w Polsce (Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie), Nigerii i Niemczech (Uniwersytety w Moguncji i Ludwigsburgu). Autor publikacji o Witkacym, m.in. *Gra ze sztuką. O twórczości Stanisława Ignacego Witkiewicza* (Kraków 1982) oraz *Witkacy. Zaginione obrazy i rysunki* (Warszawa 1985). Prowadzi strony internetowe: <www.witkacologia.eu> oraz <www.kunstbriefe.de> (wraz z Krystyną Damar).

Piotr Śliwiński – profesor na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, historyk i krytyk literatury. Ostatnio opublikował *Horror poeticus* (Wrocław 2012).

Andrzej Wierciński – profesor filozofii religii na Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, prezydent International Institute for Hermeneutics.

Ewelina Woźniak – doktorantka w Zakładzie Estetyki Literackiej w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Interesuje się estetyką, teorią literatury, sztuką performatywną i audiowizualnością. W 2013 roku w internetowej serii wydawniczej „Uczestnicy konkursu imienia J.J. Lipskiego” ukazała się jej praca magisterska *Dramatyczność w wybranych utworach Stanisława Lema*. Publikowała m.in. w „Przestrzeniach Teorii”. Jej artykuły ukazywały się w licznych publikacjach pokonferencyjnych. Przygotowuje rozprawę doktorską poświęconą portretowi performatywnemu.

Andrzej Zawadzki – pracownik Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, zajmuje się teorią literatury, komparatystyką literacką, myślą humanistyczną XX wieku. Autor książek *Nowoczesna eseistyka filozoficzna w piśmiennictwie polskim pierwszej połowy XX wieku* (2001) oraz *Literatura a myśl słaba* (2009).